

221.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 19 kwietnia 1921 roku

w przedmiocie strawnego i drogowego dla organów sądowych w b. dzielnicy austriackiej.

Na podstawie art. XXXIV ustawy z dnia 1 sierpnia 1895 Dz. Pr. P. № 112, wprowadzającej procedurę cywilną, zarządza się:

§ 1. W rozporządzeniu byłego Ministerstwa Sprawiedliwości w Wiedniu z dnia 30 marca 1905 Dz. Pr. P. № 54 wprowadza się zmiany następujące:

1) ustępy 1 i 2 § 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„Za wykonywanie poza budynkiem sądowym czynności urzędowych, w charakterze organów wykonawczych, lub na mocy zlecenia sądowego, należy się woźnym i podurzędnikom sądowym wynagrodzenie (strawne i drogowe) według następujących postanowień.

Doręczenie nie zalicza się do czynności określonych w ustępie pierwszym”.

2) § 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Strawne za wykonanie wszelkich czynności, określonych w § 1 ustęp 1, wynosi 4 marki, a gdy chodzi o ściąganie kwot, oznaczonych w § 104 o. s. — 2 marki”.

3) w § 3 ustęp 1 wykreśla się słowa „ustęp 1, L. 1 do 3”.

4) § 5 otrzymuje brzmienie następujące:

„W razie wykonania czynności w porze nocnej (§ 45 o. s.) strawne podwyższa się o 50%”.

5) § 7 otrzymuje brzmienie następujące:

„Na czas pobierania dodatku drożyznianego woźni i podurzędnicy sądowi otrzymują procentowe uzupełnienie strawnego według każdegoż mnożnika ustanowionego dla uzupełnienia djet funkcjonarjuszów państwowych”.

6) ustępy 1 i 2 § 8 zastępuje się ustępem następującym:

„Jeżeli woźny lub podurzędnik sądowy do miejsca czynności urzędowych musi odbyć drogę wynoszącą tam i z powrotem ponad 4 klm., natenczas należy mu się drogowe po 1 mk 50 fen. za każdy choćby rozpoczęty kilometr odbytej drogi, a jeżeli podczas tej drogi nie wykonuje czynności, określonych w § 1 ust. 1, lecz jedynie doręczenia, — drogowe w podwójnej wysokości”.

7) przepis § 9 jest uchylony.

8) w § 11 ust. 1 i 3 wykreśla się słowo „noclegowe”.

9) w § 13 ust. 1 słowo „noclegowego” zastępuje się słowem „strawnego”.

§ 2. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 (Dz. Ust. P. № 74 poz. 507) w brzmieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1920 (№ 5 Dz. U. z r. 1921 poz. 26) w sprawie djet i kosztów podróży służbowych nie stosuje się do podróży odbywanych przez woźnych, podurzędników i posłańców sądowych celem wykonania doręczeń lub czynności wykonawczych.

§ 3. Za czynności wymienione w § 1 rozporządzenia Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 30 marca 1905 Dz. Pr. P. № 54, wykonane po dniu 30 czerwca 1919 należy się wożnym i podurzędnikom sądowym uzupełnienie strawnego w kwocie określonej rozporządzeniem Ministerstwa Skarbu z dnia 30 grudnia 1919, (Monitor № 3 z 5 stycznia 1920 r.), jeżeli takie uzupełnienie pobrano, albo też należności za wykonanie czynności od strony jeszcze nie ściągnięto.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Dr. Jan Morawski*

222.

Rozporządzenie Ministra Aprowizacji

z dnia 22 kwietnia 1921 r.

w sprawie oszczędności spożycia.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. Ust. R. P. № 67, poz. 449), rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 listopada 1920 r. w przedmiocie przekazania Ministrowi Aprowizacji prawa do wydawania zarządzeń w zakresie regulacji i ograniczenia sprzedaży oraz spożycia nabiału i mięsa (Dz. Ust. R. P. № 114, poz. 754), rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 lutego 1921 r. w przedmiocie przekazania Ministrowi Aprowizacji prawa do wydawania zarządzeń w zakresie regulacji wypieku chleba, tudzież regulacji i ograniczenia sprzedaży oraz spożycia chleba i cukru (Dz. Ust. R. P. № 18, poz. 103) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1921 r. w przedmiocie przekazania Ministrowi Aprowizacji prawa do wydawania rozporządzeń w zakresie ustalania i ujawniania cen oraz ograniczenia konsumpcji i sprzedaży (Dz. Ust. R. P. № 21, poz. 114), zarządza się co następuje:

Pieczywo.

§ 1. Wypiekaniem pieczywa w celach dalszej odsprzedaży lub zamiany na mąkę mogą się zajmować jedynie te zakłady przemysłowe, które posiadając uprawnienie przemysłowe, uzyskają na to osobne zezwolenie władzy administracyjnej I-ej instancji.

§ 2. Chleb powinien być wypiekany w formie bochenków o wadze dokładnej 500 gr., 1 klg., lub 2 klg.; bułki o wadze nie mniejszej niż 40 gr. Na bochenkach powinna być umieszczona etykieta z nazwiskiem i adresem piekarni, która pieczywo wypiekała.

§ 3. Ceny pieczywa winny być ujawnione w miejscach sprzedaży detalicznej i umieszczone w cenniku, a pieczywo sprzedawane wszystkim zgłaszającym się konsumentom, aż do wyczerpania.

§ 4. W zakładach ze spożyciem na miejscu wolno podawać pieczywo tylko na zamówienia konsumenta.